

10. Komitéen vedrørende resolutioner: 54 medlemmer (36 regeringsrepræsentanter, 6 arbejdsgiver- og 12 arbejderrepræsentanter).

Danmark havde følgende repræsentation i komitéerne:

Komitéen vedrørende finansielle spørgsmål: *C. V. Bramsnæs*.

Komitéen vedrørende gennemførelse af konventioner og henstillinger: *Allan Rise* var stedfortrædende medlem¹⁾ med *Mogens Due* og *P. Schade Poulsen* som suppleanter.

Komitéen vedrørende tvangsarbejde: *J. Bonnesen* og *Niels Madsen*.

Komitéen vedrørende ugentlig fritid inden for handels- og kontorvirksomheder: *Eva Pihl* og *Allan Rise* med *Mogens Due* og *P. Schade Poulsen* som suppleanter.

Komitéen vedrørende forskelsbehandling i adgang til beskæftigelse og erhverv: *Allan Rise* med *Mogens Due* og *P. Schade Poulsen* som suppleanter og *Frands E. Pedersen*.

Komitéen vedrørende resolutioner: *Erik Dreyer*. *Einar Nielsen* var stedfortrædende medlem.¹⁾

Prøvelse af fuldmagter.

Ifølge konferencens forretningsorden skal indsigelser, som rejses over for generalsekretæren mod beskikkelse af nogen af de delegerede på konferencen, behandles af komitéen til prøvelse af fuldmagter. Såfremt komitéen enstemmigt afviser en indsigelse eller ikke mener at kunne tage en sådan til følge, er dens afgørelse endelig. Finder komitéen eller blot et af dens medlemmer derimod, at en indsigelse bør tages til følge, skal den endelige afgørelse træffes af plenarforsamlingen.

Der var på konferencen rejst følgende indsigelser:

1. Indsigelse mod repræsentanterne for det nationalistiske Kina („Formosa-regeringen“). I sin rapport fremhævede komitéen, at situationen ganske svarede til den,

der havde foreligget ved de foregående 7 konferencer. Indsigelsen afvistest enstemmigt under hensyn til, at spørgsmålet om Kinas repræsentation i De forenede Nationer fortsat var uafklaret. Komitéen henviste herved til, at De forenede Nationers generalforsamling den 16. november 1956 vedtog en resolution, i henhold til hvilken spørgsmålet om udelukkelse af repræsentanter fra det nationalistiske Kina eller optagelse af repræsentanter fra Den kinesiske Folkerepublik ikke vil blive behandlet på De forenede Nationers 11. ordinære møde.

2. Indsigelse mod regeringsrepræsentanterne for Ungarn.

Indsigelsen, der var nedlagt af konferencens „Frie Arbejdsgivere“, gik ud på, at befolkningen i Ungarn på grund af den væbnede intervention fra Sovjetunionens side var frataget mulighederne for frit at vælge sine repræsentanter og sin regering, og at regeringsrepræsentanterne var udpeget af en ulovlig regering og modtog instrukser fra en anden regering.

Komitéen kunne under drøftelsen af indsigelsen ikke nå til et enstemmigt resultat. Et flertal bestående af regeringsrepræsentanten og arbejderrepræsentanten henviste til, at arbejdskonferencen i tidligere tilsvarende tilfælde af indsigelser mod regeringsrepræsentanter (Albanien i 1921 og Kina i årene 1950-56) havde afvist disse under hensyn til, at spørgsmålene var indbragt for det politiske organ — Folkeforbundet og De forenede Nationer — samt til, at De forenede Nationers generalforsamling den 21. februar 1957 vedtog ikke at tage stilling til spørgsmålet om udelukkelse af de ungarske regeringsrepræsentanter. Flertallet foreslog derfor, at konferencen skulle udsætte sin afgørelse, indtil spørgsmålet var blevet løst inden for De forenede Nationers rammer.

Mindretallet, arbejdsgiverrepræsentanten, gengav i sin rapport til konferencen de konklusioner, som den af De forenede Nationer i henhold til generalforsamlingsresolution af 10. januar 1957 nedsatte specielle komité om Ungarns-problemet var nået fremt til, og anførte, at der efter hans mening ikke

¹⁾ Et stedfortrædende medlem har ret til at tage ordet i komitéen, men har normalt ikke stemmeret, jfr. ILO's forretningsordens artikel 56.